

РЕШЕНИЕ

№ 25701

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4228** по описа за **2026** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №891/12.03.2026 г., постановено по административнонаказателно дело № 20261110200117/2026 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 93-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № 861722 -F 856270/ 12.11.2025 г., издадено от директор офис "И." в ТД на НАП С., с което на „АСО ПРОСЕЙФ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. В. С., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 и чл. 2, ал. 1 от Наредба Н-13/ 17.12.2019г. на МФ, на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от административнонаказващия орган (АНО), чрез пълномощника юрк. Г. А., с искане да бъде отменено и вместо него- НП да бъде потвърдено. Заявяно е и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона - чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), вр.чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че СРС е извел неправилни изводи при постановяване на решението си относно наличието на допуснати съществени процесуални нарушения при образуване на административнонаказателното производство със съставянето на АУАН и при издаването на НП, които да са довели до незаконосъобразност на последното. При тези нарушения изискуемите

реквизити можели да се изведат от описанието им. В АНП ясно било посочено законовото задължение за действие и периодът, през който наказаното лице е бездействало, при наличие на задължение за действие. В обстоятелствената част както на АУАН, така и на НП конкретно и ясно било описано установеното административно нарушение, а извършването му било доказано по безспорен начин от страна на наказващия орган.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора- юрк. А. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба „АСО ПРОСЕЙФ“ ЕООД не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 28.08.2025 г. старши инспектор по приходите в ТД на НАП, С., офис „И.“, извършил проверка във връзка с постъпил сигнал, подаден от седем лица, работещи по трудово правоотношение в „АСО ПРОСЕЙФ“ ЕООД, което притежавало качествата „осигурител“ и „работодател“. При проверката било установено, че за периода м. 07/2025 г. дружеството не е подало в срок на декларация образец № 1 за 5 броя лица, която декларация се подава за всеки календарен месец до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. В случая осигурителят „АСО ПРОСЕЙФ“ ЕООД е имал задължение да подаде декларация образец № 1 за м. 07.2025г. до 25.08.2025г. Констатирано е, че декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба Н-13/ 17.12.2019г. на МФ за м. 07.2025г. за 5 броя лица била подадена на 22.09.2025 г. и била приета с Протокол с вх. № 223582508070772/25.09.2025 г. Проверяващият инспектор констатирал, че закъснението е от 28 дни.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № F 856270/ 23.10.2025 г., от инспектор по приходите в ТД на НАП -С., офис И., за извършено нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 и чл. 2, ал. 1 от Наредба Н-13/ 17.12.2019г. на МФ. Актът бил връчен на управителя на дружеството.

Въз основа на акта е издадено процесното НП № 861722-F856270 от 12.11.2025 г. от директора на офис „И.“ в ТД на НАП - С..

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото и двата акта не съдържат пълно описание на относимите към установените нарушения обстоятелства - не са индивидуализирани лицата, по отношение на които не са подадени съответните декларации, като бъдат посочени техните три имена и ЕГН. На следващо място, в двата акта не се съдържа посочване на началната дата на осъществяване на нарушението, а именно деня, следващ този, на който изтича срокът за изпълнение. Така допуснатите пороци е ценил, като съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП.

Изводите на СРС за непълнота във фактическото описание на твърдяното нарушение се споделят от АССГ. Разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 1 и чл. 2, ал. 1 от Наредбата установяват ежесечно задължение за работодателя за подаване на данни в декларация – обр.1 до 25-то число на следващия месец, за който се отнасят данните. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие. В случая АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН- липсва изискуемото описание на относимите към установените нарушения обстоятелства. В същите не са индивидуализирани лицата, по отношение, на които не са подадени съответните декларации. Допуснатите непълноти и неточности във фактическото описание на установеното нарушение представляват неотстранимо съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП на това основание. Издаването на санкционен акт- НП, с който се ангажира административнонаказателна отговорност е подчинено на много по строго правила. За разлика от издаването на индивидуален административен акт, при който е допустимо към мотивите на издателя да се асоциират данните от административната преписка и въз основа на тях да се установяват съображенията на органа за издаването му, в административнонаказателното производство това е недопустимо.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира нищожност, недопустимост или неправилност на решението на СРС, поради което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №891/12.03.2026 г., постановено по административнонаказателно дело № 20261110200117/2026 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: